

Valgt blev Chr. Pedersen med 45 Stemmer. (N. P. Jensen 25 Stemmer).

Man gif derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Udfærdigelse af reglementariske Bestemmelser for Benyttelsen af Havne og Landingsbroer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1211 ff.)

Bajer: Det foreliggende Lovforslag har meget stor Lighed med det, som den 6te Marts dette Aar blev forelagt i Landstinget, hvor det gif igjennem uden Ændring. Det var dernæst til 1ste Behandling her i Folkethinget den 25de Marts og til 2den Behandling den 27de Marts, ved hvilken Leilighed det blev meget stærkt ændret. Det kom til 3die Behandling den 28de Marts; men denne Behandling blev da standstødt, og Forslaget sendtes i Udvalg, hvorefter 3die Behandling blev fortsat paa Samlingens næstsidste Dag, den 31te Marts. Det blev da gjort færdigt her i Folkethinget i den Form, som de Herrer nu ville gjenfinde i den foreløbige Lov af 10de April dette Aar. Kun i to Henseender har det forelagte Lovforslag siges at afvige fra det, som i forrige Samling blev forelagt i Landstinget. For det Første stod der i det tidligere Lovforslag, at det var efter Begjæring af vedkommende Bestyrelse, at Indenrigsministeren udfærdigede Reglementer, hvorimod der nu siges, at det er efter Forslag af vedkommende Bestyrelse, at Indenrigsministeren bemyndiges til stadfæste Reglementer, hvilket jeg anser for en Forbedring, der er mere samstemmende med Lovforslagets Grundtanke. For det Andet omhandlede det første Lovforslag Broer i Almindelighed, hvorunder altsaa indbefattes enhver Landeveisbro, hvorimod det nu er indskrænket til kun at angaa Landingsbroer, hvilket jeg ogsaa anser for en Forbedring af Loven. Jeg synes, det er rigtigst, at de Bestemmelser, som alene have med Landet at gøre, gives for sig selv, medens de, som vedkommer Sømand, gives for sig, saaledes som nu er Tilfældet med dette Lovforslag. Jeg tror imidlertid, at den høie Regjering noget har misforstaaet Folkethingets Stilling i forrige Samling. Naar det nemlig hedder i Motiverne, der ledsage Lovforslaget, at Landeveisbroerne ikke ere medtagne af Hensyn til den Modstand, som blev reist derimod her i Thinget, maa jeg bemærke, at jeg ikke tror, at der her reistes nogen ligefrem Modstand derimod. Sagen var den, at dette Lovforslag kom herind i den ellefte Time, da Opmærksomheden meget stærkt var henvendt paa andre Ting, især paa Finanslovens Behandling og Rigsdagens nærførestaaende Slutning, saaledes at man ikke havde tilstrækkelig Leilighed til at prøve dette Lovforslag, som efter min Mening indeholder meget

vigtige Grundsætninger. Det godkjender nemlig dels en Myndighed, som Indenrigsministeren vel mener hidtil at have havt, men som dog ikke nogenlunde er slaaet fuldstændig fast, og dels udvider det den Myndighed, som Indenrigsministeren hidtil i Følge Praxis har havt. Disse Grunde i Forbindelse med en tredie, som jeg strax skal nævne, vare den egentlige Aarsag til, at man ønskede nærmere at overveje denne Sag. Den tredie Grund var den, at Nogle mente, at det kunde være nyttigt at udvide Lovens Omfang saaledes, at man i denne Lov samlede de Bestemmelser, som maa siges at være fælles for alle Havne og Landingsbroer. I den Henseende har den nuværende høitæredede Indenrigsminister ikke troet at kunne imødekomme Thinget, og han har i den Henseende henvist til en Lov, indeholdende Bestemmelser om Politiet udenfor Kjøbenhavn af 4de Februar 1871. Jeg tror dog imidlertid, at der et Hensyn at tage, som muligvis her turde være overset, og det er det rent praktiske Hensyn. Jeg indrømmer, at det er aldeles i sin Orden, at der ikke kan gives en almindelig Lov, om jeg saa maa sige, for alle Kjøbstæder med Hensyn til alle saadanne Bestemmelser, men at der maa træffes nogle særlige Bestemmelser for hver Kjøbstad. Derimod forekommer det mig, at det forholdes sig noget anderledes, naar der er Tale om, hvad et Fartøj har at iagttage, naar det kommer ind i en Havn; thi med Hensyn hertil var det ønskeligt, om fælles Bestemmelser kunde samles under Et, saaledes at vedkommende Fartøj kunde søre dem med sig, og vedkommende Skipper strax vidste, hvor han havde at henvende sig, og hvad han i Almindelighed havde at iagttage. Da der nu gives flere Reglementer, er man henvist til at søge Oplysninger paa vedkommende Sted, ogsaa om saadanne Bestemmelser, der ere fælles for alle Steder. Naar man gjenngaar de Reglementer, der gives, vil man finde, at de for en stor Del ere Gjentagelser. Der findes saaledes et Reglement af 1ste Juli 1848, som vedkommer ikke mindre end 41 Kjøbstæder, og man ser altsaa heraf, at der gives almindelige Bestemmelser. Der findes endvidere et Reglement for Nørresundby af 17de November 1873, som ligner det ovennævnte meget stærkt. Noget anderledes forholder det sig med Reglementet for Kjøbenhavn, idet det vel indeholder lignende Bestemmelser, men det har tillige mange andre Bestemmelser, grundede paa de særlige stedlige Forhold. Dernæst er der i Anledning af den foreløbige Lov af 10de April dette Aar udstedt et nyt Reglement for Kjøbenhavn, men det angaar kun et særligt Forhold, nemlig Forholdet med Hensyn til Stenolie, som kommer med Skib hertil. Der er dernæst udstedt Reglementer for Masnedden, Esbjerg Havn og Bellevu. Naar man sammenligner alle Reglementer, tror jeg, man vil finde, at mange af Bestemmelserne egne sig til at sammenfattes i en Lov. Jeg maa vel tilstaa, at jeg ikke er saa